

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 170 кор

За границею

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поводиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходять у Львові що дні крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» від ч. І. п. Домбровського (Хорулицьки). Експедиція місцева в Асенці Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаци і совєчатані відні від порта. — Оголошеня значині приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесєня по 30 с. від стрічки.

Подорож д-ра Кербера до Галичини.

(X) N. fr. Presse і краківський Czas подали перед кількома днями вість, що з початком вересня міністер-президент др. Кербер має завітати до Галичини. Міністер-президент др. Кербер, котрий крім того має два ресорти, а іменно міністерство внутрішніх справ і міністерство судівництва, бажає, як запевняють згадані в горі днівники, приглянути ся на місци, в найбільшій краю короннім, справам, котрі входять в обсяг адміністрації і судівництва. Така має бути ціль подорожі д-ра Кербера до Галичини.

На сю тему заговорили різні днівники і відповідно своему становищу висловили свої погляди. Отже й ми бажаємо в сій справі сказати своє слово, а можемо бути раді з того, що др. Кербер бажає власними очима побачити наш край, приглянути ся хоч би лише порядкам нашим в адміністрації і судівництві. Колиб справді др. Кербер мав сей одинокий замір, пізнати особисто галицьку адміністрацію і судівництво, придивити ся всему тому своїми власними очима, то вже се одно було би великою задачею і не могло би остати без певних, конкретних наслідків. І в одній і в другій области є багато хиб, багато недостач, котрі треба конечно направити або усунути, наколи край має дивинути ся з до теперішнього занепаду і стати побіч інших культурних країв. А щоби можна сі хиви направити або усунути, недостачі виповнити, треба передовсім їх пізнати, треба їм незаплющеними очима придивити ся. Так само, як лікар, котрий лише поверховно глядить на недужий організм, не зуміє ніякими зверхними мастями чи плястрами усунути внутрішньої недуги, котру треба лічити з внутр, так і міністер-президент не зуміє усунути сих хиб і недостач з адміністрації і судівництва галицького, наколи не розгляне ся в них основно і не возьме ся до рішучих ліків, котрі би із внутра усунули все невідповідне і так основно уздоровили сей край, котрий має уже чимало лікарів, але звичайно поверховних або не умілих. Чи се поведе ся д-рови Керберови, чи подорож его (не знаємо на як довго обчислена) достарчить ему потрібних помічень, чи він всюди добачить се, що треба би бачити, не беремо ся в сій хвилі обсуджувати, думаємо однак, що се було би великою заслугою для краю і держави, наколи-б міністер-президент так виконав замір свій.

Однак хоч деякі днівники запевняють, що подорож д-ра Кербера не має ніякого політичного значіння, не можемо сему повірити, боже вже сама адміністрація краю так тісно вяже ся з політичними і національними відносинами, а судівництво так само входить бодай з адміністраційного погляду в обсяг національно-політичний, що мимохіть мусить др. Кербер наткнути ся тут і на національно-політичні справи. А нема найменшого сумніву, що тут іменно мати ме дуже широке і багате поле до

помічень, наколи схоче і зможе придивити ся національно-політичним справам, взаєминам польско-русским в нашій краю власними очима, а певно винесе вельми поучаючі для себе і для державної управи висліди. Але і в сій справі не беремо ся рішати в сій хвилі, чи буде у него спромога до того.

Деякі днівники вяжуть подорож д-ра Кербера з парламентарними справами. В р. 1883 був у Галичині гр. Тафе якраз перед соймовими виборами і гр. Альфредови Поттоцкому висловив тоді бажанє: Sechszehn Ruthenen will ich haben (в соймі), aber keine Schreier. Бажанє було сповнене. Чи й тепер др. Кербер має замір підготувати дорогу до евентуальних виборів до ради державної, сего не хочемо розбирати, бо мабуть недалеко будуччина прояснить докладно ціль і наслідки подорожі міністра-президента.

Сьмішне, ноби не сумне...

Важну і болочу справу «Січій», мимо цілої симпатії для того духа асоціації, який проявив ся у них між нашим народом, ми поставили в правдивім світлі так з нашого народного становиска, як і «галицько-правительственого». Ми тоді поставили питанє, чи практично оно та корисно закладати дальше «Січи» наперекір всім ставляним трудностям і побіч, а навіть против розвиваючих ся світло філій аналогічного товариства «Сокіл» та читалень «Просвіти»? Наша відповідь випала негатиивно, а що була поперта справедливими аргументами, на се доказом, що «Діло», яке викликало сі статі своїми напастями за появленє дописи о Кордуби з Іванкова, не нашло даних на поваленє наших виводів і оставивши їх без відповіді, тим самим немов згодило ся на їх вислід.

Отже тепер виступив «Новий Громацький Голосочок» і в своїй радикальній величї відмовляє права мішати ся до «Січій» і «Русланови» і «Ділови», а бере їх виключно під свої опікунчі крила. Се чей характеристичне для «Січій». А для «Нового Громацького Голосочка» (називаємо его так делікатно не тільки тому, що він нас кличе здрібнілим іменем, але і тому, що і его вік і зріст, его вплив та інтелект не вийшли поза обем мініатюрки) є характеристичною отєя статя, якою він анектує «Січи» для радикального табору.

«Діло», котре також напало на «Січи», — каже «Голосочок» — також трохи стямилось, та щоб відвернути від себе увагу, накинулось мокрим рядном на «Руслана». «Руслана» варто навіть водою холодною поливати, щоб памороки его пройшли (!), але не «Діло» має се робити, бо оно саме є запаморочене і его також конче поливати холодною водою (!).

«Русланець» же побачивши, що й союзники починають виступати против него, зважив, що було-б на часі оправдатись, обяснитись трохи з болота (?); та дуже ему се тяжко: болото вілось в кожну его клітину. Придивившись, як же він чистить ся (!). Крутіїством. Він каже: против «Січій» ми тому виступали, що нам до рога часта память про стародавню Січ, Січ козацьку, що так характерно боронила права сво-

го народу. То були лицарі, що зі зброєю не розлучались ні на хвилю. Що-ж теперішні «Січи» мають спільного з козацькою Січею? Там були лицарі, а тут гречкоєї: там були шаблі та гармати, а тут сикавка та деревяні топірці; там боронили права, а тут хату від огню. Тож не треба бруднити чистої пам'яті.

Без потреби Русланець прикидає ся дурним. Сьмішно дивитись, як дурень хоче прикинутись дурним (!). Ми ему можемо сказати: геть з гидкими запаскудженими руками від чистої справи! Ми тому закладаємо «Січи» й звемося «січовиками», що хочемо стати характерними, як давні січовики; вони боролись за свої права, й ми будемо боротись за свої, лише їх зброя була остра шабля і піка, а наша буде чистий, ясний і острый розум. Топірцями ми підперемося в дорозі, а зовсім не для того їх маємо, щоб рубати ваші голови (!). Коли шаблею можна стяти 2—3 голови, то наш ясний і острый розум посіче вас на кавалки, вас туманисьвітів (!). Козаки не розменались ні на хвилю з острою шаблею, а ми хочемо слідом за ними не випускати сучасної зброї острого розуму й тому ми звемося січовиками. Як козаки вправляли тіло, щоб добре тримати зброю, так ми вправляємо тіло, бо знаємо, що в кріпкім і здоровім тілі здоровий дух, здоровий розум. Козаки боронили майно від татарства, ляхів, а ми боронимо ще й від огню сикавками. От тому, що ми хочемо навчитись характерно боронити свої права й майно сучасною зброєю, острим розумом, ми за прикладом давньої Січи, що виховала характерних і чесних людей, закладаємо «Січи» і, зятяте собі, темні (?) сили! Не сим бруднить ся чиста пам'ять козацької давнини. Ви-б хотіли її збррдити, та на щастє наше болото на завсїгди зістане ся на вас (!). Друге оправданє своїх нападів на «Січи», «Руслан» знаходить в тім, бачте, що правительству «Січи» не подобають ся, а се лише на шкоду народу. Який добрий той Руслан: він доглядає, щоб нарід не був ушкоджений. Питаємо его, чому то він не виступає (?) в тисячних випадках в обороні народу: чи то наш нарід такий щасливий, що не має жадних кривд? Наші читачі добре знають, скільки то кривд дє ся нашому народови, але «Руслан» не хоче того знати (!)... Він знає, що панам «Січи» як милі, то й виступає против них але для добра свого (?), а зовсім не народного. Річ звісна, що у нас до правительствє богато належить вомоків тих, дідам, праїдам котрих козаки й особливо Січ далєсь в знаки. Тож природно, що они мліють (?) зі страху при однім слові Січ. Але чого «Руслан» боїть ся? А тому, що вірний льокай (!) що поберає гроші у пана (?), мусить мліти зі страху тоді, коли мліє пан. І «Руслан» зі страху за своїх хлібодавців (?), виступає з завивом гнути спину (!), як того хоче пан, хоч би сего зовсім не хотів нарід і називає се обороною народу! Геть, гидото! Не потрібуємо твоєї оборони. Ми на злість (!) тобі й твоїм панам «Русланець» самі себе обороним від усіх вас.

Дальше вже сконфісовано, а відтак вицять «Голосочок» дальше ось як: Ні, Руслане, тому власне, що ти й твої пани боїтесь «Січи», видно, що вам не народні інтереси дорогі а ваші власні (?). Видно, що ми стоїмо на добрій дорозі, коли се болить вас. Так, Руслане! ми у знаєм засаду: чим гірше, тим лїпше (добре, що хотїй раз щиро признали ся радикали до сеї дурної засади. — Ред.) Чим більше ви

будете доносити на нас (?) і чим більше ми терпітимем від вас (?), тим більше і ліше пізнаєм вас і тим далі ми будемо від вас; тоді ми пізнаватимем вовків, в яку-б шкуру не вбрались они. А се на разі дуже важне. А тепер геть, гідото, зі своєю обороною народу!

Далі „Руслан“ не може простити буковинським властям, що не утискають там „Січів“, (се вже таки радикальна брехня — *Ред.*) і зі злості, що не може нічого зробити тим властям (?), не може нікуди написати доносу (!), лає (?) гибним способом „Січів“. Однак з того, як „Руслан“ лає ся (?), можемо припускати, що в редакції „Руслана“ сидять самі невипокладані огери, котрим деякі части тіла виросли на шкоду їх мізків; виглядає так як би у них, тих огерів, були не мізки, а півмізки, замість голов — були півголови.

Справді з зачудованем треба запитати: чи сей радикальний орган редагують інтелігентні люди, коли в нім можливі такі простакі ідіотизми? Се аж сьмішно, колиб не... сумно, дуже сумно! Бо сі живля беруть ся вести партію і робити опію між людом. На щастє вплив того „Голосу“ дуже малий, бо ось на самім чолі (коли взагалі має чоло — *Ред.*) того числа, жалує ся „Новий Громацький Голос“, що не стає ему ні на друк, ні на марки, „тому хутше посилайте предплату, бо хто дає хутко, дає подвійно“. Але здає ся, що „товариші радикали предплатники“ не пришлють навіть поволи і поединчо предплати на таку безглузду часопись і „Новий Голосок“ перейде за старим, „Голосом“ до ряду пожаданих, хотяй немилых і соромних споминів громадянського життя..

Япансько-російська війна.

Де правда?

Алексєєв вислав 30. червня телеграму до царя про морську битву, яку зведено дня 23. м. м. коло Порт-Артура. Телеграма, як видно, основана на автентичних вістях, привезених з Порт-Артура до Нючвану російським торпедовцем. Рапорт стоїть в разячій суперечности з допесенем адм. Тога, що виглядає дуже дивно супротив того, що оба високі достойники повинні би заслугувати на повну віру. Не маємо права посуджувати одного чи другого з тих достойників, як людей чести, о умисну неправдомовність, але в виду сего, що є певність про автентичність рапорту Алексєєва, можемо хіба припустити, що оголошений япанським послом в Лондоні рапорт адм. Тога не був автентичним, а тільки посередним. Всеж таки остає фактом, що япанський комунікат мав урядову ціху і в такій формі дістав ся до всесвітної праси. Час і будучність вяснить сю суперечність. Се тільки зда-

єть ся певним, що російській флоті не ходило ані о перебіте на полудне, ані о битву, а виїхала она на море для пробних маневрів задля випробованя новонаправлених кораблів і вирав їх залози, яка вже так довго не бачила моря.

Рапорт Алексєєва гласить: О год. 8. рано наші кораблі: „Новик“, „Діяна“, „Севастополь“, „Полтава“, „Царевич“, „Побіда“, „Пересвєт“, „Ретвізан“, „Боян“, „Паляда“ підплинули до берега і закинули котвиці. Тому, що коло берега пливали япанські міни, ескадра стала на котвиці. Різночасно найшли два менші пакункові кораблі на східнім побережю коло 10 мін, заложених в ночи двома япанськими торпедівцями. Приведено до вибуху сі міни і вчинено їх нешкідливими. О год. 2. пополудни ескадра, корабель за кораблем, виплинула на повне море, при чім пакункові кораблі з торпедовцями і кружляком „Новиком“ плили на переді. Не натрапили при тим на жадні перешкоди і виїзд з пристани перебули щасливо. Ескадра звернула ся в полудневім напрямі, а пакункові кораблі під ескортою канонірок відіслано до пристани. За весь той час було видко в віддаленю два патрулюючі япанські кораблі і флотилію торпедівців. Двацять миль від берега завважано япанську флоту, яка після всякої иривдоподібности складала ся з чотирох панцирників I класи, одного II класи, з чотирох панцирних кружляків I кл., сім кружляків II кл., і пять кружляків III кл., одного вивідуючого корабля і 30 торпедовців. Япанська ескадра зблизила ся в двох відділах. Коли ескадри зблизили ся, неприятель готовив ся уставити кілька кружляків і торпедовців межі беріг, а нашу ескадру, аби підчас ночи атакувати поодинокими торпедовцями та старав ся заманити часть наших кораблів з їх ліній і підчас дня втягнути їх в борбу. Розваживши, що неприятельські сили є знатно більші від наших, особливо в наслідок великого числа неприятельських торпедівців, рішив вожд нашої ескадри вернути до пристани, щоби уникнути більших страт. О год. 7. вечером ескадра вернула до пристани. Неприятель ані не пробував перешкодити сему, ані не зближав ся до нашої флоты. О год. 9. вечером ескадра причалила до берега і небавом закинула котвиці. Коли наша ескадра була еще в руху, япанські торпедівці підняли атак на два послідні кораблі. Атак відперто. Мимо ясної, місячної ночи япанські торпедівці виконували атаки аж до рана; всі відперто з успіхом. Рано найдено здовж поберега в близкості наших кораблів 12 торпед Вігеда, викинутих з далекого віддаленя, бо неприятельських торпедівців не допущено близше, як на 12 каблів. Торпедівці атакували групами. Принайменше два з них затоплено. Рано виплинули тіла одного офіцера і двох моряків; вода викинула їх на сушу. Успішне відперте неприятельських торпедівців, в чім брало уділ кілька

побережних батарей, улекшили наші ескадри знатно електричні рефлектори. Всі наші кораблі вернули рано щасливо до пристани.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Предплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залогостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В І Н К И.

— **Календар.** Ві вторник: руско-кат. Евсевія, Юліяни муч.; рим.-кат. Фільомени. — В середу: руско-кат. Агриппіни муч.; рим.-кат. Ісай пророка.

— **Нове сокільське гніздо** засновано в місті Яворові, яко гімнастичну філію львівського „Сокола“. Статути затвердив уже п. к. намісництво. Витаємо з радостію сю нову прояву організації в яворівській повіті, позаяк доперва від кількох літ, як зачала Яворівщина організувати ся, а в праці сій, як видно, не полишає ся по заді других, але спішить скорим кроком, вирівнати занедбанє і досягти уровеня інших, більш зорганізованих повітів.

— **Прогулька з Самбора в гору.** З Самбора пишуть нам: Виділ філіяльний руского товариства педагогічного в Самборі устроює дня 8 і 9 серпня 1904 прогульку до Борислава, Східниці і Урича. Участь можуть взяти навіть ширші круги інтелігенції, спеціально-же числємо на членів руского тов. педагогічного. Місце збірає Борислав, вечером 7. серпня. Дальші кошти удержаня через два дні с. є 8 і 9, поміщенє та підводи виносять 10 К від особи. Зголошеня приймає проф. Т. Біленький, яко голова філії, а гроші пересилаєсь найдалше до 3 серпня 1904 на руки п. Ковалева, директора школи в Бориславі і члена комітету прогулькового. Програму подаєть ся в часописях в другій половині липня.

— **З Тернополя** пишуть нам: Величезні, подвійні афіши заповіли „великий, народний фестин“, який устроює тов. гімнастичне „Сокіл“ в Тернополи на дохід будови власного дому. Фестин заповідає ся богатою програмою, як: „Цвітова забава“, при якій стане королевою тота пані, що одержить найбільше число рож; „проба щастя“ на 500 предметах, які вигравєть третій; „почта“ з умисними скринками в огороді і власними листоносами, які що пять минут вибирають і розносять почту; різні діточі і народні забави, а як несподіванка — живі фанти. Крім коріяндолів, вужив, пукавок, штучних огнів і величавої ілюмінації, відбуде ся також цвітове корзо циклістів-Соколів, а через весь час буде пригравати переважно рускі композиції повна музика 55 пп. під управою свого капельмайстра п. Мазака. В разі непогоди відбуде ся того самого дня і в тім самім часі в сали „Міщанського Брадтва“ великий руский ярмарок, получений з променадовим концертом військової музики. Початок о год. 4 пополудни, вступ від особи 40 с., для дітти 20 с., а надатки на будову дому „Сокола“ приймають ся з подякою.

— **Іменованя в народних школах.** Краєва рада

Лев Лотоцький.

ЗАВЕРУХА

комедия в одній дії.

нагороджена на конкурсі тов. ім. Ів. Котляревського.

ОСОБИ:

Стефан Жарик, капітан на відставці.

Ксеня Грабик, вихованиця Жарика.

Костолобів, капітан на відставці, сусід Жарика.

Грицько Чук, бувший капраль, тепер слуга Жарика.

Марянна, кухарка Жарика.

Діє ся в домі Жарика, зимою.

Кімната в Жарика.

ПЕРША ЯВА.

ЖАРИК (сам, лежить на софі в халаті, спить хвилю, а відтак будить ся). Го! го! Третя година. А то втяв я собі шпачка; від дванадцятої до третої... Три години! Бр! в зимі — де ночи мають по 16 годин! (Встає і вигяє ся, позіваючи). А! аж кости задеревіли! Та всьому тут винна нудьга! Вона, лиш вона! Перейду ся. (Заглядає в вікно). Га! га! га! Та там світ „божого не видно!... Заверуха! Бр! хоч знов лягай тай спи! Ні, чоловік справді дурень великий, коли не оженив ся в молодім віці і на старости літ,

наче монах сам проживає. Справді, крайна глупота! О! колиб так жіночка: она теє, а я теє, і годинка плала би за годинкою, наче по маслі. А так що, старий дурню, молодість проминула, а на старости літ і стара баба на тебе не гляне! Га! а чи я справді такий старий? (Заглядає в зеркало). Бр! се я?!... Не може бути! Татусю, а вам що такого? Пишіть завіщанє... Е! се від сего спаня! (Іде на право і перебирає ся в сурдут). Так, так, се лиш від сего спаня! Ні, я ще не старий! Ще старіє часом дурі — Тфу! женять ся, хотів я сказати. От поїду до Корчаків і пораджу ся; се бувалі люди і порадять мені і чей може спутають. Так, іду і конець! (Кличе). Гей! гей! Грицьку! Грицьку!

ДРУГА ЯВА.

ЖАРИК і ГРИЦЬКО.

ГРИЦЬКО (вбігає). Слухаю, пане капітане!

ЖАРИК. Іди і скажи Миколкови, хай заложить коні до санок. Давінки взяти. Іди, раз два!

ГРИЦЬКО. Мельдюю покірно, що там завєруха і світ „божого не видно.

ЖАРИК. Сейчас!

ГРИЦЬКО. Іду. (Виходить на право і вертає з дзвінками та бараницею).

ЖАРИК. Стій, Грицьку!

ГРИЦЬКО (випрямивши ся). Слухаю, пане капітане!

ЖАРИК. Приглянь ся мені добре. Вже?

ГРИЦЬКО. Вже!

ЖАРИК. Що ж? дуже я вже старий? Що? ГРИЦЬКО. А се пан-отець буде знати; у нього єсть ваша метрика.

ЖАРИК. Старий дурню, ти мене не розумієш! Я літа і сам свої знаю, о те тут зовсім не ходить, се не вадить! Питаю ся о лице мов; яке воно? Що? Га? нічого ще?

ГРИЦЬКО. Та, що лице? Лице ляпем: вуса, очи, коби ще тай червоної ковнір від кабата і тоті штерни блискучі, то але, а так що...

ЖАРИК. А так що, — кінчи до чорта!

ГРИЦЬКО. Та що тут кінчити? Цивіль цивілем; мені здаєть ся, що у цивіля і лица зовсім нема, він все згорблений, похилий, сумовитий. Нема то над волячий стан! Там жите, там рай! Цивіль наче живе, не рухаючи ся, волочать ся дни, що аж огидно.

ЖАРИК. (по хвилі). Махай і скажи Миколкови, нехай владить коні. (Грицько виходить).

ТРЕТА ЯВА

ЖАРИК. (сам). Згорблений, похилий, сумовитий! Таким мусів я йому видати ся. А, се дурниця! В данім разі чоловік випростує ся, а коли зайде потреба то і погуляє, немов молодий. Колись я се умів, шов легенько, — як мовили панни. Ану, чи втяв би ще і тепер? (сонце і пробує гуляти). Ав! немов колода вчипились до ніг. Е, се від того спаня безнастанного. В данім разі, вже розрухаю ся! (сїдає). Іду, і конець!

шкільна іменувала між іншими: о. Євгена Гісовського, учителем гр.-кат. релігії в 4-кл. школі ім. св. Йосифа в Книгинині селі; Йосифа Цігlera управителем 2-кл. школи на передмістю «Поводова» в Самборі; Павлину Дроздовську учителькою 2-кл. школи в Денисові; учителями 1-класових шкіл: Івана Томасевича в Кипячці; Василя Жигу в Гордині; Кароля Мерклягера в Мукавці I; Юлію Планківну в Долині ad Дбротвір.

— До всіх Родимців Сокальського повіта! Дня 12. п. ст. липня 1904 о годині 4. пополудні відбудуть ся довірочні збори членів філії Тов. «Просвіта» в Сокалі. На сих зборах має ся обговорити дуже важні справи просвітні і економічні в повіті. — Важною також буде справа купельного дому Просвіти в Сокалі, та організація комітетів до збирання добровільних датків на сей дім. Тому запрошуємо всіх П. Т. Русинів так з інтелігенції духовної і світської як і наших селян Патріотів, щоби численно на сі зборя явили ся. — Місце зборів буде у п. Антона Каравана на Кольонії в Сокалі. — По запрошеня просимо зголошувати ся до комнати міщанського касина в Сокалі перед зборами. — *Виді.*

— Кацапські скандали. Коломийська «Русска Рада» «сабачає» а «Галічані» «павтаряє» ось який «опоздалий» епізод зі станиціславського торжества висвячення владики: «Къ обѣду засѣло выще 200 лицъ. Прекрасныи тосты подносили: о. крыл. Лѣсевичъ изъ Старыхъ Кутъ, о. Кисѣлевскій изъ Чортковщины, о. Н. Огоновскій изъ Джурова и др. Но тутъ произошелъ скандалъ. Група «украинцевъ» затулила пѣсню «Ще не вмерла Украина». Владыка побаргровѣлъ, схватилъ себе руками за голову, поднялся изъ своего мѣста и не сказавши ни одного слова, вышелъ въ смежаную комнату и заперъ за собою двери на ключъ. Въ салѣ возликло замѣшательство и участники трапезы розошлись, не простившись съ владыкою, такъ якъ онъ больше не показався». — Розумів ся, що в цій байці нема ні слова правди, а тільки кацапско-византийска інтриганска душа коломиийської екс-позитури московських наймитів могла здобути ся на таку безличність, щоби в живі очі 200 осіб, які брали участь в пірі, пустити таку нікчемну брехню.

— Промоція п. Остапа Макарушки, гімназійного професора в Коломиї на доктора філософії відбула ся в п'ятницю 1. липня, на черновецьким університеті. Уряд промотора повинн проф. др. Гільберг.

— Конвікт в Бучачи. ОО. Василияни в Бучачи відкривають з початком шкільного року для учеників «Платний конвікт (бурей)». Місячна плата 50 К. Зголошеня приймає ся до 31. липня с. р. Близші відомости листовно. — ОО. Василияни.

— Женська гімназія в Станиславові. Заходом «Koła pauczycielski szkół wyższych» буде отворена з початком шкільного року 1904/5 в Станиславові польска приватна женська гімназія з програмою, котра цілковито відповідає ц. к. гімназіям державним. Ся гімназія має на цілі подати дівчатом такі відомости, на підставі котрих могли би піддати ся іспитови зрілості, а тим самим дати їм споможіть вступити на університет, яко звичайним слухачкам. Доки ся гімназія не одержить права публичности, доти мусять учениці здавати іспити в гімназіях дер-

жавних. З початком шкільного року 1904/5 буде отворена тільки I класа. Дальші класи будуть поступенно прибувати. До сеї гімназії буде приймати ся під слідуючими услівями: 1) Зголошуючі ся учениці до I класи мусять мати скінчений десятир рік життя. 2) Вей учениці мусять піддати ся вступному іспитови. 3) Родичі або опікуни мусять зобовязати ся вилачувати місячну оплату, котра, не перевищить квоти 20 К. Если згосорить ся більше число учениць, то по можности знизить ся і оплата. Учениці бідні, пильні і з добримй обичаємй можуть бути увільнені в другім півроці від оплати шкільної почасті або і цілковито. В сій гімназії будуть уділяти науки фахові учителі середних шкіл в Станиславові. В школі тій буде уділяти ся також і руского языка. Зголошувати учениці до провізоричних вписів до сеї гімназії треба найдальше до 25. липня с. р. Зголошеня приймає проф. др. Никола Сабат що дня (крім неділі і свят) від 4—5 год. з полудня в домі п. Мажевского при ул. Третього Мая I. поверх.

— Краєва школа державного промислу находить ся в Станиславові. Виправді написъ госорить, що се школа краєва, виправді учащає там 20 Русинів, виправді посьвячене сеї школи сего року доконав також руский священник, виправді будинок сей поставлено коштом краєвого фонду, але помимо всего того, ся школа має вповні характер польскій. На сій школі видіне тільки написъ польска Рускої нема, дарма, що за се доминава ся посол Гурик в сіймі підчас послідної осінної сесії. Поляків учащає до сеї школи 31, а Русинів як згадаю, 20. Полякам подає ся між іншими предметами також польска мова, для Русинів вистарчить вже також польска мова. На сьпіві сьпівають виключно польскі пісні. Думаємо що дотичні круги постарають ся чимскорше о направленє сего апор-мального і кривдячого Русинів стану, а тоді впаде се і на користь учеників-Поляків, котрі мають колісь заняти місця галицких промисловців.

— Канал Відень-Триест. Отсе в епоці парламентарного безробітїя появила ся сміло, а дуже «реально» обдуманий проект будови каналу з Відня — через Альпи і Карст — до Триесту: від Дунаю по Адрийске море. Ся водна дорога, котра лучила би ся з сїтню ухвалених вже доріг Лаба-Дунай і Дунай-Одра, а також Дунай-Висла-Дністер, була би новим триумфом людского духа, получила би Північне море, Балтійске, а також Чорне з Середземним морем. Проект сей є заведи вступним проектом і не надає ся ще до парламентарної дискусії; автором его є др. Кароль Урбан, посол до державної ради, котрий видав до сего студію накладом Манца. Урбан хіснує ся в своїм проекті бігом рік на просторони: Відень-Neunkirchen, Müzzuschlag-Strass-Margburg-Windisch-Feistritz, Цилея-Люблина; на просторонях між сими водними дорогами мають бути збудовані штучні траєкції. Ціла просторонь виносила би 500 кілометрів; кошти будови обчислив др. Урбан на 406 мільонів К. Кошти руху на водній дорозі за перевіз товару, обему одной бочки (тони), вносять 1.39 К на простороні 1 кілометра, а разом з коштами на відсотки 2.22 К, коли ті самі кошти на полудневій залізницї вносять рівно два рази стільки. Позаяк ще до сего була би ся водна дорога о 17% (100 кілометрів) коротша від шляху полудневої залізницї, тому ощадність на коштах перевозу товарів, котрі представляють велику скількість (уголь, шутер, збіже, дерево і т. д.) виносила би в порівнаню з полудневою залізницею 59%, на простороні сканалізованих рік навіть 81%. Нове залізничне полученє з Триестом через Таври буде для масових товарів також невигідне, бо за дороге. Згадана залізниця має приносити 2.1% державні залізницї 2.89% — канал Дунай-Одра має впривосити 3.2%, канал Дунай-Адрийске море приносив би після проекту д-ра Урбана 4%. Заразом вказує автор проекту на економічну небезпеку, яка грозить Австрії в наслідок проекту злуки Будапешту з Рекою (Фюме) каналом, котрий з причини конфігурації терену на Угорщині є відповідно легкій до переведеня. Тоді Угорщина стала би економічно самостійною, але заняла би прямо грізне становище супротив Австрії. Вкінці і політичне значенє каналу, про що др. Урбан не згадує, для німецко-го елемента було би незвичайної ваги, бо він улекшував би Німцям завойоване середущої Європи аж по Адрийске море — до чого стремить пангерманьска політика.

— Новий слід Андре-го. На розі Фльорі, на полуднево-західнім кінци острова Northbrook Землі Франц-Йосифа, найшла залага американьского корабля місяжний циліндер, довжини меньше-більше одной стопи, з написом: «Підбігунова вибрана Андре-го». Брат Андре-го має надію одержати в слідуючим місяци сей циліндер, котрого призначене на разі ще незавісне. Або походить він зі складу, який зложив корабель Windward в р. 1897 для Андре-го коло рога Фльорі, або Андре сам викинув его з балюна. Если би сей послідний здогад був правдивий, свідчило би се, що балюн Андре-го перелетів понад рогом Фльорі, що лежить на полу-

дневім побережю Землі Франц Йосифа. Доси думано, що балюн вляв до моря між Шпіцбергом а Землею Франц Йосифа.

— Конституція в Росії. До Vossische Ztg. доносять з Копенгагі: В справі поголоски, котру повторили декотрі дневники, що цар задумує надати Росії конституцію, оповідає в Politiken одна визначна в Росії особа, котра перебуває хвилево incognito недалеко Копенгагі, а котра через довший час зносила ся з російским революційним сторонництвом, що сим чоловіком, котрий звернув ся до царя з предложеном уділення Росії конституції, є мабуть ген. Кір'єм, звисний панславїст. Перед місяцем мав він вручити цареві проект конституції, котрий цар мав перестудіювати з великим занятєм. Однак інформатор Politiken не вірить в здійсненє сего плану. Поголоски сї розсївають лише для того, щоби потішити наївних, а усмирити нетерпеливих.

— Огні. В Заставі коло Олеська знищив огонь 5 селяньских загород. Шкода вносивть больше як 40.000 К. — В Печеніжині повстав огонь в стаїні Ст. Грабовецкого, знищив стаїню, стодолу і дві сусідні загороди. В огні згинуло 6 штук худоби. — В Чортівці, городеньского повіта, знищив огонь шпихлїр вартости 5000 К, а заразом нагромаджену там пшеницю вартости 13.000 К. — В Луці, городеньского повіта, згоріло десять селяньских загород. — В Вижнянах, перемиского повіта, знищив огонь 11 селяньских загород. — В Любачеві згоріло 40 господарств.

— Конкурс. Виділ Товариства «Шкільна Поміч» в Сокалі повідомляє отсим, що з новим роком шкільним т. є з днем 1. вересня 1904. прийме на приміщенє 30 учеників до Бурси селяньской імени св. О. Николая в Сокалі. Услівя прийнятя суть: 1) Оплата готівкою 4 корони місячно. 2) Доставка харчу через рік шкільний має бути від одного ученика така: бараболь 4 кірці, 25 кілю круп ячмінних, 25 кілю гречаних, 25 кілю пшона, 25 кілю гороху, 50 кілю муки пшеничної пилъованої, 8 кілю солонини, 1 гарвень масла, 2 гарці сира, одну копу капусти, 1/2 кірця бураків, тижнево по два бохонці хліба. В разі, если хто не може харчу доставляти, платить 16 К місячно з гори за ціле удержанє. Кождий питомець зложить при вступі до бурси одноразово 2 корони за зужитє инвентара. Першенство до прийнятя мають бувші вже питомці той бурси. — Зголошувати ся треба устно, або письменно у Вл. Отця Митрата Левичкого, пароха в Сокалі, однако найпізнійше до 10. серпня 1904. року.

Братя селяни! Забезпечіть своїм дітям і рускій суспільности красну будучність через науку, до осягненя котрої наше Товариство Вам як найцарїїше допомочи хоче. — Від Виділу Товариства «Шкільна Поміч» в Сокалі, дня 2. липня 1904. О. др. В. Левичкий, председатель.

— Дрібні вісти. Між міністром просьвіти в Атенях Стезом, а міністерияльним депутованим Адіпетровом відбув ся оної поєдинок. Адіпетроз упав трупом на місці, Стез подав ся до димісії. — Бувший президент французского кабінету Вальдек-Руссо в приступі розпучки з причини своєї слабости, хотів в суботу відобрати собі жите; перешкодила сему его жінка. Руссо є так тяжко хорвй, що лікарі не роблять найменьшої надії на вздоровленє. — Новий уряд почтовий увійшов в жите з днем 1. липня с. р. в Березові, печеніжиньского повіта.

В кождій рускій хаті повинна бути на стїні мала всеї Руси-України, видана Р. Тов-ом педагогічним у Львові. (Велачина : 75x59 см.). Коштує лише 40 сот. Молодіж при науді чи забаві все буде мати перед очима нагадний образ-вашої великої Вітчизни.

Посмертні [†] оповістки.

— Андрей Стотанчик, парох в Устю земнім, устецкий декан, почесний радник митрополічої консисторії у Львові і радник єпископської консисторії в Станиславові, упокоїв ся дня 30. червня с. р. в 64. році життя і 40. священьства. В. є. п!

Телеграми

з дня 4. липня.

Прага. На зборах в Коліні представив пос. Форст політичну ситуацію і заявив, що справді ческа обструкція є для ческої справи шкідлива, але зі згляду на теперішні відносини не мож єї залишити. Коли би єї залишено, то Німці загорнули би цілу власть в Австрії, для Чехів остала би лише неволя.

Відень. Звисний провідник сїоністів, др. Теодор Герцль, помер нагло в 45. р. життя.

Петербург. Генерал-губернатором Фінляндії має після всякої правдоподібности зістати кн.

женю ся, се річ скінчена! З ким? се діло Корчака! Він, ну і його жінка вже мене якось спутають. (здумує ся). Гм! Ксеня? Деж вона тут взяла ся коло мене? Чого тоті оченятка синенькі так вдивили ся щиро в мене? Немов чую її звінкий голосочок: а з Ксенею, що стане ся, батеньку? Так справді, що стане ся з тобою, пташничко? Ми навикли до себе, ніяк вже нам розстати ся. Ти зросла в мене з маленької дитини, не бачила своїх родичів зовсім, я тобі став батеньком... Га?!... що за гадка?!... Ксеня?! Боже мій! Вона!! А, голова заболіла мене!... Душно мені! (Встає і проходить ся по комнаті). Вона сирітка, кругла сирітка; чого вона може дїждати ся? Зіставни мовю жінкою буде забезпечена, мое майно, хутір, поле, все по моїй смерті до неї належати буде. Опісля буде могла в друге віддати ся, яко молода богата вдова і за молодого чоловіка. Виправді то вдова вдовою, се вже не то що дівчина, але дівчиною она не дїжде ся нічого. Так вже дїє ся на тїм світї. Тож віддаючи ся за мене зробить незгіршу партію, буде забезпечена. (Чути на дворі двітки). Тай так зроблю! Вже не поїду до Корчаків. Ксеня, вже лиш вона буде мовою! Не поїду до Корчаків і конєць! Пощо їхати в таку заверуху? (Кличе). Грицьку! Грицьку! (Грицько вбігає).

(Дальше буде).

Оболенський, теперішній генерал-губернатор Харкова.

Петербург. Вість о мобілізації І корпусу потвердив десь оголошений царський указ.

Софія. Король Петро відвідав ще в сім тижні кн. Фердинанда в його літній резиденції в Сітнакові.

Білгород. Воружений відділ Альбанців, магметанського віросповідання і турецьких підданих вправ на сербську територію. Спалив село Клімовач, поубивав і поранив багато мешканців. Відділ сей зіткнув ся відтак з пограничною сторожею і по короткій борбі подав ся назад. Між сербским народом повстав задля сего великий неспокій, бо се має бути лише вступ до дальших нападів. Сербске правительство віднесло ся сейчас в сій справі до Царгороду з протестом проти сего грабежного нападу.

Царгород. Три баталіони редиців в Призренді урядили демонстрації з причини недержання платні. Успокоїли ся доперва тоді, коли одержали запевнене, що до 15 днів звільнить ся їх з війська. — В суботу зібрала ся надзвичайна рада турецьких міністрів в цілі придумана як зібрати фонди на заплату турецьких резервістів, котрі від року служать в Македонії. Европейські держави жадають енергічно, щоб сих резервістів увільнено з військової чинної служби.

Льондон. Данський парохід «Норген», який віз коло 800 данських і фінляндських подорожних, наїхав вчора на скалу і розбив ся. Дневники доносять, що виратовало ся лише 27 осіб.

Токіо. Адм. Тоґо доносить, що 27. червня заатакувала фльота торпедівців російський стражничий корабель, що стояв в зовнішній пристані Порт-Артура. Корабель знищено і затоплено. Та сама фльота звела відтак борбу з контрторпедівцями, з котрих один затоплено. Японці мали чотирнадцятьох убитих і трох ранених.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

„Тревоги автора і видавника“ (гумористична подія з природи)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Товариство „Просвіта“ у Львові

підняло ся в сім році видання, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діямаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просвіти» проф. Юліяна Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитіших письменників в цілі їх спопуляризованя. Перша книжка, яко том І. «Рускої письменности», обнимаючий твори Котляревського, Артемовського-Гулака (межи ними і зовсім ще незнані) і Гребінки, з портретами і короткими життєписами авторів вже появилася і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1-50 кор. На пересилку поштовою долучити треба 30 сот. більше. Вислає ся тільки за попередним надісланем грошей або за побранем поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад виносить всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленнями.

Детали можна в Канцелярії Товариства «Просвіти» у Львові, Ринок 10.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришене зареєстроване в обмеженому порукою у Львові ринок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затагати **ПОЗИЧКИ** на 6½% за предложенем відповідної гіпотeki або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншим купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. п. **18.385 К.**

Стан 31. мая 1904:

| | |
|---|-------------|
| Вклади | 1,698.746 К |
| Уділи | 115.947 К |
| Фонди резервові | 23.522 К |
| Позички | 1,403.472 К |
| Цінні папери, лок. в банках і на рах. біжучий | 506.994 К |

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

| о год. | Приходять до Львова (головний дворець) | о год. | Відходять зі Львова (головний дворець) |
|---|---|--|---|
| 6:00 | з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова | 6:20 | до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави |
| 6:10 | з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.) | 6:30 | до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинь, Гусятина, Чорткова |
| 6:46 | з Рани рускої, Сокала | 6:45 | до Лавочного, Пешту, Дрогобача, Борислава |
| 7:40 | з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів | 6:50 | до Яворова |
| 7:45 | з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща | 8:25 | посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного |
| 8:00 | з Самбора, Хирова | 8:35 | до Кр кова, Відня, Праги, Ясла, Освєнїма |
| 8:10 | з Станіславова, Жидачева, Потутор | 8:40 | до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова |
| 8:20 | з Яворова | 9:25 | до Самбора, Хирова |
| 8:55 | з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезелборча, Пешту | 9:30 | до Беззля, Сокала, Любачева |
| 10:02 | з Стрия, Борислава | 10:35 | до Тернополя, Потутор |
| 10:20 | з Рашева, Любачева | 10:45 | до Чернополь, Делятина, За Іцкан, Новоселці |
| 11:25 | з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе | 1:55 | посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинь, Чорткова, Заліщик, Гусятина |
| 1:10 | з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава | 2:45 | посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вишніць, Керезмезе |
| 1:30 | посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Раманова, Івонича, Сянока, Хирова | 2:55 | посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного |
| 1:40 | посп. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцманя, Новоселці (через Жучку, Вишніць) | 3:05 | до Стрия, Хирова, Борислава, Тухалі (від 1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуща |
| 2:30 | посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинь, Козови | 3:30 | до Рашева, Любачева, Хирова |
| 4:35 | з Стрия, Хирова, Тухалі (1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.) | 3:40 | до Самбора, Хирова |
| 4:45 | з Яворова | 5:48 | до Яворова |
| 5:20 | з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івани пустого, Скали, Копичинь | 5:55 | до Коломиї, Жидачева |
| 5:40 | з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнїма | 6:20 | до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карьєбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча |
| 5:50 | з Іцкан, Жидачева, Новоселці і Сучави | 6:40 | до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща |
| 6:00 | з Беззля, Сокала, Любачева, Рани рускої | 7:05 | до Рани рускої, Сокала |
| 8:40 | посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича | 9:00 | до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів |
| 9:10 | з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.), Гусятина, Керезмезе, Калуща | 10:05 | до Перемішля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірл |
| 9:50 | з Кракова, Відня, Берліна, Бродява, Варшави, Праги, Освєнїма, Хирова | 10:42 | до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави |
| 10:00 | з Самбора, Хирова, Сянка, Ясла | 10:55 | до Кракова, Відня, Бродява, Праги |
| 10:20 | з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинь, Заліщик, Скали, Івани пустого, Гусятина | 11:00 | до Підволочиск, Бродів, Копичинь, Грималова, Івани пуст., Скали, Гусятина, Потутор |
| 10:40 | з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава | 11:05 | до Стрия |
| 12:20 | посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик | 12:45 | посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча |
| 2:31 | посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги | 2:51 | посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцманя |
| 3:25 | з Тернополя, Бірок великих, Грималова | 4:10 | до Кракова, Відня, Бродява, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнїма |
| на дворець „Підзамче“ | | | |
| 7:20 | з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів | з двірця „Підзамче“ | |
| 2:15 | посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинь, Чорткова | 6:43 | до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинь, Гусятина, Чорткова |
| 5:06 | з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинь, Заліщик, Потутор, Івани пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова | 10:52 | до Тернополя, Потутор |
| 10:02 | з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинь, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятина | 2:09 | посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинь, Гусятина, Грималова, Скали, Івани пуст. |
| 3:04 | з Тернополя, Бірок великих, Грималова | 9:21 | до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів |
| ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ. | | | |
| Приходять на головний дворець: | | Відходять з головного двірця: | |
| з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудні, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8:5 до 11/9 вкл.) | | до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. (від 8:5 до 11/9 вкл.) | |
| з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/3 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята). | | до Жовквин 11:10 вечером (що неділі). | |
| зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята). | | до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/3 до 30/3 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/3 вкл.) і 5:48 пополудні. | |
| з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята). | | до Щирця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята). | |
| ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзняєт ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано об'єднено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописей П. Ст. Соколовского пассаж Гаусмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційних ц. к. залізниць державних (ул. Красних ч. 5.) уділяє пояснень в справах асїгантних. продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудні, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне. | | до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і свят.) | |